

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **H. P.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 maja 2013 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 15 marca 2013 r.,

odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie II K .../99
Sądu Rejonowego w B.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem nie wykazano w nim jakiejkolwiek wadliwości zaskarżonego zarządzenia. Na poparcie swojego środka odwoławczego skazany stwierdził jedynie, że Sąd Apelacyjny nie pouczył go, iż wniosek o wznowienie postępowania musi być sporządzony przez adwokata. Należy podkreślić, że okoliczność ta pozostaje bez znaczenia dla sprawy, skoro w ramach badania przesłanek formalnych wniosku prezes sądu (przewodniczący wydziału, upoważniony sędzia) uprawniony jest także do badania, czy wnioskodawca przedstawił w swoim piśmie jakiekolwiek argumenty, wpisujące się w katalog przesłanek wznowienia postępowania, określony w art. 540, art. 540a i art. 540b k.p.k. Negatywny wynik kontroli w tym zakresie, która – co warto podkreślić - ma jedynie charakter formalny, tj. następuje bez badania samej

zasadności wniosku, uprawnia do wydania zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie bez wzywania do uzupełniania braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata lub radcę prawnego, na co wskazuje art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 2 in fine k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 2009 r., III KZ 22/09, OSNKW 2009/7/59, Prok.i Pr.-wkł. 2009/11-12/21, Biul.SN 2009/6/18, LEX nr 503640; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 grudnia 2011 r., II AKz 472/11, KZS 2011/12/39, 1125059).

Na marginesie należy podkreślić, że skarżący może za pośrednictwem adwokata lub radcy prawnego złożyć nowy wniosek o wznowienie postępowania lub pismo zawierające wniosek o podjęcie czynności z urzędu w przedmiocie wznowienia postępowania, jeżeli dostrzeże, że w zakończonej prawomocnie sprawie doszło do uchybień, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 542 § 1 i 3 k.p.k.). Samo jednak wskazywanie przez wnioskodawcę na brak zamiaru oszustwa – jak trafnie to stwierdzono w zaskarżonym zarządzeniu – nie mieści się w podstawach wznowienia postępowania, określonych w art. 540, art. 540a i art. 540b k.p.k. Argument ten bowiem sprowadza się jedynie do wyrażania subiektywnego stanowiska skazanego co do strony podmiotowej przypisanego mu czynu, bez wskazania na nowe fakty lub dowody, które mogłyby np. wskazywać, że nie popełnił przypisanego mu przestępstwa z uwagi na brak wymaganej w art. 286 § 2 k.k. formy winy.

Mając na uwadze powyższe rozważania, orzeczono jak w postanowieniu.